

Högtidsstämma med Knutsbal den 22 januari 2005

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrande Rådet beslutar. Årets Högtidsstämma med Knutsbal firades lördagen den 22 januari 2005.

För sextioandra gången firades Sankte Knut med Högtidsstämma och en färgsprakande Knutsbal – en vecka försent...

Det fanns ingen anledning att hetsa upp oss inför denna försening eftersom den var noga planerad. Gillena i Lund och Ystad hade bett oss flytta vår dag och vi gör självfallet allt för att behaga våra syskongeillan.

Åtta Gillen gästade oss – Malmö, Lund, Tumathorp Ystad, Ronneby, Laholm Ringsted och Skanör-Falsterbo – och riktigt spännande var mötet med Ceremonimästaren från Laholm. Arne Mårtensson skulle vid deras Högtidsfest den 5 februari bli vald till Ålderman och vi passade på att önska honom och hans fru Eva all möjlig lycka i deras nya roller.

Drygt 170 Gillesbröder och Systrar deltog i festligheterna på Hotel Öresund och vi var nog alla överens om att detta något färre antal gäster gentemot tidigare år bättre passade Gillet.

Styrande Rådet hade under det gångna året slipat på ceremonielet och gjort smärre förändringar. Detta syntes redan vid intåget som var pampigare än på mången dag. Dessutom kunde vi vid inmarschen för första gången stoltsera med kommunens flagga.

Efter det att vår Ålderman öppnat Högtidsstämman följde, som traditionen bjuder, installation av nya befattningshavare. Två Gillesmarskalkar, Anton Söderberg och Alexandra Nordengren, hälsades välkomna i sina nya befattningar (se sidan 2) och Broder Inge betonade särskilt hur viktigt och härligt det var att få med så här unga Gillesmedlemmar i det fortsatta arbetet med vårt kära Gille. För Alexandra var det extra spännande då hon tillhör fjärde generationen som nu får en arbetsuppgift i Gillet. Sven Nordengren, en av dem som var med då Gillet återuppväcktes 1944, utsågs till Ålderman 1955 och är med andra ord Alexandras morfars far. Broder Anton är endast son till en lätt förvirrad Chrönikör...

Dags för recipiendernas intåg och då har Chrönikören alltid sin penna vässad. Nervositet blandat med nyhetens behag gör att saker och ting ibland går snett. Själv minns jag när jag recipierade och Broder Claes Munck af Rosenschöld var ceremonimästare. Alla var vi så uppskruvade och nervösa att vi glömde en blivande Gillssystem på toaletten och fick vackert gå tillbaka och börja om från början igen.

Årets upplaga var magnifik! Underbara hovnigningar inför Åldermannen och kreationer som ingen tidigare skådat. Värre var det med "di gamle" Gillesmedlemmarna. Vi for upp och ner i stolarna och visste varken ut eller in – men roligt, det hade vi.

När lugnet lagt sig var det Åldermannens tur att hålla sitt högtidstal. I talet uppehöll sig Broder Inge kring tre frågor; Varför bildades Knutsgillena, vad betydde Gillena för sina Bröder och Systrar och vad betydde Gillena för stadens invånare?

Knutsgillena bildades som skyddsgillen och handelskompanier och idén var det gemensamma värnandet av medlemmars liv och egendom. Gillena hade sin egen präst som sörjde för att allt gick till efter kyrkans föreskrifter och Knutsgillet ledning var uppbyggt på samma sätt som idag med ett Styrande Råd. Det var i staden betrodda och kloka män som styrde Gillet och som dömde i tvistemål. En Knutsbroders ord gällde lika med sex stycken som icke var Gillesbröder. För att leda Knutsgillet till allas fromma hade man Gillets skrå. Om någon inte gjorde som skrået påbjöd utdömdes böter eller andra påföljder.

I Lundagillet finns 130 paragrafer bevarade och det är förvånansvärt hur väl de stämmer överens med dagens normer – då i privat regi, idag i statlig...

Gillet var enligt vår tids begrepp försäkringskassa vid sjukdom, ålderdom och dödsfall. Det var försäkringsbolag vid bränder, inbrott, överfall och rättshjälp om Bröder och Systrar blev instämnda till tinget. Det var i dåtidens samhälle det förnämsta som fanns att få tillhöra ett Knutsgille och det får vi väl säga gäller fortfarande!

Bland paragraferna har Chrönikören lagt speciellt märke till nummer 104: "Ingen skall dansa mer än tre danser varje afton så att andra Bröder och annat gott folk som har lust att dansa också kunde få tillfälle därtill. Den som eljest dansar mer, böte för var dans fyra skilling." Om denna paragraf fortfarande gäller måste Chrönikören dessvärre lämna Gillet!

Sångkören Divertimento i år med körledaren Ingrid Kvelde, förgyllde som alla tidigare år tillställningen med underbar sång. I mina anteckningar står att läsa; kan inte beskrivas, måste upplevas!

Årets recipiender; inköpschef Anders Löfgren, reklamproducent Lars Hansson, legitimerad tandläkare Olof Böiers, samordnare Roger Svedenborn, verkställande direktör Hans Eriksson, studerande Andreas Karlsson, förskollärare Britt-Marie Lundin, läkarsekreterare Gunilla Karringer Hansson, legitimerad tandläkare Ing-Britt Böiers, resultatenhetschef Lisbeth Svedenborn och inspektör Eva-Karin Eriksson.

Efter högtidstalet följer parentation och under sistförflutna året har sju Gillesmedlemmar avlidit (se sidan 2). Vår Gilleskaplan håller ett som alltid vackert och stämningsfullt tal och avslutar: "Giv dem så Herre, dessa våra Bröder och Systrar frid, vila och ro."

Vi har nu kommit till en av kvällens höjdpunkter, reception och utdelandet av Gillesduvor. Precis som förra året hade Chrönikören det besvärligt med överräckandet av Gillesboken. En lätt skallning förekom och incidenter till ytterligare några var nära. Byte av arbetsuppgift ligger nära till hands och varför inte smyckepåsettare!

Gillet Fredsduva hissas och till vacker musik tar vi oss en våning ner för att avnjuta en välkomponerad 3-rättersmeny – designad av vår Skaffare Barbro Bodin. Till förrätt äter vi lufttorkat vildgåsbröst med sherrymarinerade kronärtskockshjärtan och till varmrätten fortsätter vi med kalvytterfilé med oliv- och madeirasås. Måltiden avslutas med crème brulée smaksatt med passionsfrukt serverad med hallonsås.

Chrönikören höll sitt årligen återkommande tal och Lars Hansson gjorde sig till tolk för recipienderna och tackade för förtroendet att som äldsta recipiend få uttrycka sin belåtenhet över att numera få tillhöra Knutsgillet.

Klenodbevarare Rolf Svensson såg till att francaisen genomfördes i oordnad ordning. Av kommentarerna efteråt förstår vi nu att Broder Rolf för all framtid intagit rollen som danslärare i Gillet.

Domnivet gjorde som sig bör ett redigt dagsverke och det kan inte ha varit många frackskjortor som klarade musiktrycket och värmen. Alla syntes nöjda med kvällen och så ock Chrönikören som stilla och varsamt tog sig till kontoret för en liten efterfest.

Chrönikör
Lennart Söderberg